

и съзнание за принадлежност към съответното метагрупово обединение не допускат смесени бракове. Те считат другите цигански групи за по-нисши и не приемат сродяване с техни представители. Много показателни в това отношение са думите на информатори от “кардарашите” – “Ние сме истинските цигани, само ние пазим традициите на расата. Другите групи са по-нисши, защото нямат организация, нямат традиции. Те не почитат нашите празници истински – турските и румънските цигани празнуват само за напиването, а не за самия празник. Другите не могат да говорят истинския цигански език – смесват нашите думи с влашки, турски и така развалят езика ни”. За разлика от тях по-малките групи и субгрупи имат различно отношение към ендогамията в зависимост от влиянието на заобикалящото ги население или степента на преферирано съзнание у представителите на съответната циганска група. Така например в различните локални подразделения и субгрупи от I, II и III равнище по класификационната схема на Марушиакова и Попов се приемат смесени бракове между жени от групата на “златарите” и мъже от групата на “лаяшите”; мъжете от групата на “златарите” могат да се женят за жени от групата на “нямцурите”. При “йерлиите” се срещат бракове между мъже – представители на “хорохане ромà” и “дасикане ромà” и жени от “лахориите”. Допускането или не на междугрупови бракове е в пряка зависимост от равнището, определящо степента на групова обособеност и чувство за групова принадлежност. В този смисъл, интерес представляват и случаите на смесени бракове на V равнище, т.е. между цигани и представители на други етнически общности. Отношението е идентично с това към междугруповите бракове в самата общност. Като цяло не се приема охотно женитба от подобен род, особено ако става въпрос за представители от различни вероизповедания. В случаите на бракове с представители на други етноси се предпочита да се приеме жена “отвън” – практика, предопределена от патрилинейността в циганските семейни и родствени структури, която автоматично приобщава децата от такива бракове към циганската общност¹⁵⁰. Ако се случи

¹⁵⁰ **Марушиакова, Е., В. Попов.** Циганите в България. С., 1993, с. 122–125; **Марушиакова, Е.** Отношения между циганските групи в България. – В: Етническата картина в България (Проучвания 1992 г.). С., 1993, с. 12–14.